

Referandum ve tezkerе

Hani bir laf vardır “İnsanoğlu kuş misali, dün neredeydik bugün nerede” diye; aynen öyle. Türkiye, hemen hepsiyle açıkörtülü bir düşmanlık, anlaşmazlık, geçimsizlik, çıkar çatışması içinde olduğu doğu ve güney komşularıyla neredeyse “cancığer kuzu sarması” durumuna geliverdi! Evet, Kürt meselesinden söz ediyoruz...

Federe Kürdistan yönetimi (IKBY) “bağımsızlık referandumu”na gideceğini açıkladığı andan itibaren Kürtlere hükmeden bölge devletleri, Türkiye, İran, Irak... acayip uyumlu bir koro halinde tehdit, hakaret, şantaj yoluna giderek, askeri seçenek de dahil her şeyden söz etmeye başladılar. İran, Kürdistan topraklarını topçu ateşine tutarken Irak, bir süre önce “işgalci” ilan ettiği Türkiye ile ortak bir askeri tatbikata katılıyor! Topluca bir ekonomik ambargodan da söz ediliyor.

“Yakın dostlar!”

Türkiye, daha üç gün öncesine kadar bölgedeki tek “dostu” Irak Kürdistanı’na referanduma gitmesi halinde başına gelebilecekleri anlattı. Referandum öncesine alınan MGK

toplantısından çıkan sonuçlara, Meclis'ten geçen sınır ötesi harekât tezkeresine ve devlet büyüklerimizin sözlerine bakılırsa durum vahim! Üstelik bir bağımsızlık ilanı falan söz konusu değilken.

Barzani yönetimiyle onca açık-gizli ekonomik, siyasi, askeri bağlantılar, PKK ve PYD'ye karşı ortaklık, diplomatik ilişkiler, anlaşmalar, onca yatırım, ihracat, merkezi Irak devletinin itirazlarına rağmen yürütülen petrol ticareti, merkezi yönetimin göndermediği maaşların ödenmesi için verilen yaklaşık iki milyar dolarlık borç... hepsi bir anda unutulmuş... Başbakan kükrüyor, "Hesap soracağız. Referandum gayrimeşrudur, yok hükmündedir!" Sonra sazi yardımcısı alıyor: "Bu huzursuzluk sadece sana değil, pek çok kişiye zarar verecek sonuçlar doğuracaktır!". Tabii bir de İçişleri Bakanımız var; o, görevi gereği mevzunun "derinliklerine" daha bir vâkıf. İşin aslını açıklıyor: "Bütün bunlar büyümemizden, zenginleşmemizden, tüm dünyada sözümüzün geçme noktasına gelmemizden rahatsız olanların marifetidir; 15 Temmuz'da başaramadılar, Türkiye'yi istila edip ekonomik olarak zayıflatamadılar. Hemen Irak'ın kuzeyinde bir referandum yapıp 'acaba Türkiye'nin huzurunu bozabilir miyiz' diye bir anlayış ortaya koymaya çalıştılar." Yani adeta ikinci bir Gezi vakası! Tabii asıl bombayı, kapıları kapatıp Irak Kürtlerini aç bırakmakla da tehdit eden RTE patlatıyor: "Bir gece ansızın gelebiliriz!"

Hep beraber Kürtlere karşı!

Bu "vahim" durum nedeniyle genel seferberlik dahi ilan edilebilirdi ancak bizimkiler şimdilik bir tezkere ile yetindiler; CHP ve MHP'yi de peşlerine takarak. Elbette, "Mesele Kürtler olunca gerisi teferruattır" prensibi uyarınca. MHP'ye diyecek bir şey yok; açık ve yeminli Kürt düşmanı, zaten ne zamandır askeri müdahaleden söz ediyor. Ancak, tarihsel geçmişi ve ideolojik konumu nedeniyle şaşırtmasa da CHP'nin tutumu yine de bir tuhaf! Yani daha o uzun "Adalet Yürüyüşü"nü teri bile kurumadan tezkereye "evet" deyiverdi.

Ancak “sosyal demokratlık” gereği, bu desteği, iktidarın tezkereyi bir savaş fırsatı olarak kullanmaması şartıyla verdiğini açıkladı! Eh, RTE’ye bu kadarı da yeter. Gerektiğinde bir askeri müdahalenin yasal zeminini sağlamış oldu.

Tezkere desteğinin “dışa karşı” olduğu söylenebilir. Ancak bu “akılcı” bir gerekçe olmaz: Birincisi, dış politika ile iç politika hiçbir zaman bu kadar i içe geçmemişti. İkincisi, Kürtlerin en büyük bölümü Türkiye’nin siyasi sınırları içinde yaşıyor. Üçüncüsü, Kürt politikası RTE’nin iktidar stratejisinin bel kemiği; bu “zm sürecinde” de böyleydi şimdi de böyle. Bu nedenle içeride veya dışarıda Kürtleri ezmeye yönelik devlet politikalarına verilecek her destek kaçınılmaz biçimde RTE’nin iç politikasına, yani “yeni Bonapartist baskı rejimine” destek vermek anlamına geliyor. CHP o milliyetçi çaresizliğinin kısılacında dne dursun, RTE işin sırrına çoktan ermiş durumda. Kürt düşmanlığını ve korkusunu kullanarak, yeminli düşmanları dâhil hemen herkesi burunlarından tutup istediği yere srkleyebileceğinin farkında. Çok güvenilmez de olsa “Atatrklerle” oluşturduğu ittifakın temelinde, 15 Temmuz vakasının ötesinde bu gerçek yatıyor. Artık resmiyet kazanmış yeni rejimimizin mr Kürt politikasına da sıkı sıkıya bağlı. Milliyetçi olsa da bu konuda diğerleri kadar “katı” ilkeleri olmayan RTE o nedenle bir dönem Dersim için “gözyaşı dökerken” (CHP’nin tek parti dönemi) daha sonra Sur’u, Cizre’yi topa tutabildi (kendi tek adam dönemi). Ayrıca kendisi için, CHP’nin ne sürdüğü “tezkerenin savaş fırsatı olarak kullanılmaması” şartı asla geçerli değil; çünkü varlığı giderek “muzaffer bir başkomutanlığa” bağlı hale geliyor. Bu nedenle Türkiye’nin önünde “rejim” odaklı bir sıcak savaş ihtimali var. Rejim odaklı olması nedeniyle bu savaş aynı zamanda bir “iç savaş” olarak yaşanacak.

Kürtlerin durumu

Barzani’nin kimliği, amacı ve ilişkileri ne olursa olsun, Kürt

ulusunun kendi kaderini tayin hakkı tartışılmaz. Zamanı, zemini, ABD'nin rolü, İsrail'in desteği vb. gerekçeler bundan sonra gelir. Elbette Kürdistan'da demokrasi-rejim meselesi dâhil toplumsal, sınıfsal, politik konularda söylenecek pek çok şey var. Ancak itirazcıların bu konularda dönüp önce kendi "ulus devletlerine" ve rejimlerine bakmaları gerekir. "Bölünme" meselesine gelince; bir "sömürgecinin" elinde zorla tuttuğu toprağı kaybetmesi bölünme değil, adaletin yerini bulmasıdır. Sömürgecinin "iyi yürekli" olması bu gerçeğı değiştirmez; kaldı ki Kürtlerin tarihi aynı zamanda acının, baskının ve zulmün de tarihidir. Referandumun bölgenin huzurunu bozacağı ve savaş ihtimalini artıracacağı gerekçesine gelirsek: Öncelikle Ortadoğı gibi bir bölgede bu "komik" bir gerekçedir. Bunu söyleyenlere cevabımız: Önce dönüp kendilerine bir bakmaları, sonra da savaş tehditlerinden vazgeçmeleridir.

Emperyalizm meselesine gelince. Bölgenin bugün hâlâ geçerli olan statükosu Birinci Dünya Savaşı sonrasında emperyalizm eliyle belirlenmiştir. Emperyalizmin hiçbir zaman bir "Büyük Kürdistan" projesi olmamıştır. Aksine, Irak ve Suriye'nin İngiliz ve Fransız mandası altında olduğu dönemlerde emperyalizm, tercihini merkezi burjuva devletlerinden yana kullanmıştır. Emperyalizm için Kürt sorununun her dönem bir "kullanım değeri" olmuştur; bu, bugün de böyledir. Ancak bunu engellemenin yolu Kürt halkının hak ve özgürlüklerinin ve de kendi kaderini tayin hakkının kabul edilmesi ve Kürtlerin ulusal özgürlüğü üzerindeki tehditlerin kaldırılmasıdır. Ulusal hareketler, toplumsal kurtuluş hareketlerinden farklı olarak, çeşitli nedenlerle büyük güçlerle daha "kolay" ilişkiler kurarlar. Ancak bunlar her zaman tehlikeli ilişkilerdir. Kürt önderliklerinin emperyalizmle ilişkileri de, er veya geç Kürt halkına zarar verecektir; ancak bu sorun, "devletli" bölge halkları için de geçerlidir.

Son olarak referandum karşısında "dertlenen" sol kesimlere bir tavsiyede bulunalım. Kendinize "milli ve demokratik" görevleri

uygun görürken Kürtlere “enternasyonalizmi” dayatmak büyük bir çelişkidir. Enternasyonalizm, öncelikle “ezen ulus” solcularınının görevidir. Gerisi, eşit şartlarda konuşulur...